

ЧУДЕСНИЙ ВИТВІР З ЗОЛОТА Й БАГРЯНЦЮ

В минулу неділю шанувальники поезії Клеванщини отримали нагоду побувати на творчій зустрічі з нашою землячкою, талановитою поетесою Тамарою Андріївною Шкіндер. Але про саму зустріч я напишу нижче. Вважаю за потрібне спочатку висловити свої думки про саму Тамару Андріївну та її поезію.

Родом вона із села Дерев'яного. Ще із шкільної лави, а закінчила Тамара Клеванську середню школу №1, у дівчини пробудилася велика любов до поезії і ця любов вона несе крізь все своє життя. На час навчання в школі припадає перші, тоді ще несміливі кроки у власній творчості.

Після закінчення школи Тамара Андріївна вступила у Львівський університет імені Івана Франка, здобула спеціальність економіста-математика. Багато років працювала в Клеванському СПТУ №23. Крім викладацької роботи, виконувала багато громадських обов'язків. Так, зокрема, вона певний час очолювала профком цього закладу. І це не дивно, бо Тамара Андріївна — людина з активною життєвою позицією, природний лідер. Не дарма вона по гроскополу лев. Зорянці добре пам'ятають її

палку промову на мітингу під час помаранчевої революції в підтримку Віктора Ющенка.

В даний час Т.А.Шкіндер є доцентом кафедри економічної теорії Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. академіка Степана Дем'янчука. Багато

ла про поетичну творчість. Тільки на перший погляд здається, що її поезія досить відкрита, прозора. Насправді це не так. Її вірші не можна читати між ділою, бездумно ковзаючи поглядом по рядкам. Поезія Т.А.Шкіндер вимагає вдумливого, поглибленого осмислення, тобто напруженого зусилля думки:

*«А небо, мов розжарене горнило,
Спалахувало сотнями жарин...
Село замерло, наче занігло,
Дивилось сумно вікнами хатин.
Ріка бурлила темною водою,
Зливалася й шипіла, мов змія,
Здавалося зійшлися у двобій
Стихія неба й столпена земля».*

Від віршів такого змісту може бути прокладена стежина, на якій світ і краса, покладена стежина, на якій світ і краса, покладена стежина, на якій світ і краса, покладена стежина, на якій світ і краса, мрія і доблесть, мрія і доблесть, мрія і доблесть. В романтичному образі світу як божественної ночі людині відчувається велика потенційна сила у творчості Тамари Андріївни.

Мелодика її поезії сама проситься на музику. Саме із цієї причини у багатьох рівненських композиторів виникло бажання написати музику на її вірші.

На творчість будь-якого митця так чи інакше мають вплив поети, яких ми зарховуємо в ряд класиків. Тамара Андріївна захоплюється творчістю Ліни Костенко, Анни Ахматової, Марини Цветаєвої, Бориса Пастернака. Із рівненських відзначає Ганну Войнарович та Олександра Смика.

Поезія, яка справді може зачепити душу, це є вирвані із кров'ю із життя шматки реальності, показані під таким кутом, під

який люди з Клевана, Дерев'яного, інших сіл. Привітали Тамару Андріївну прийшли з Рівного учасники художньої самодіяльності

Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. С.Дем'янчука, викладачі цього навчального закладу, друзі і близькі поетеси. Але, без сумніву, самими дорогими людьми, які знаходилися в залі, для Тамари Андріївни були її мама Галина Мефодіївна, чоловік Юрій Петрович та син Ігор.

На початку зустрічі був прочитаний вірш Тамари Андріївни «Вирус золотом осінній падолист». Це відразу створило в залі атмосферу, неповну лірикою і довірою.

Потім звучало ще багато поезій Тамари Андріївни. Це такі вірші, як «Стояла ніч», «Вітер і тополя», «Намалой мені доч», «Осінні листя падає додолу», «Знак доби», «Тихо мовлю», «Прощай», «Я не плачу», «Везнаоче рече проstack», «Час невблаганний». Ці вірші з великою майстерністю прочитали Ольга Адамюк, Олена Шкіндер, лауреат Всеукраїнського конкурсу читців у Києві Ярослав Повар, Олег Волошин, Юлія Оліфір. Сама Тамара Андріївна прочитала два власні вірші: «Моя любя матуся» і «Ой, розхристані

зика Миколи Дацка, постановка Бориса Буна.

Велику майстерність продемонстрував вокальний ансамбль «Гармонія», який виконав українську народну пісню «Граї, моя скрипальню».

Вітав нашу землячку і акустичний гурт «Дикий мед». Була виконана пісня Руслана Алексюка «Я так хотів сьогодні вітром стати».

Оплесками глядачі зустріли лауреата премії на конкурсах фестивалів «Барви осені» у Києві, вокальний дует «Золота секунда» у складі Івани Ющенко та Любомира Пастушенко. Дует виконав пісню, яку написав Любомир Пастушенко «Копи ми вдвох». Автор пісні разом з тим є справжнім майстром скрипки. Віртуозно виконав на цьому інструменті «Чардаш» Вітторіо Монті.

Мабуть, найбільший успіх у глядачів, особливо шкільного віку, мав виступ університетського театру КВК «Лопата». В сатиричних мініатюрах цього театру знайшли відображення гострі проблеми сьогодення.

З натхненням виконала пісню Андрія Пастушенка «Рідна сторона» студентка-співачка Оксана Відюк.

Тамару Андріївну привітала лауреат Всеукраїнського конкурсу та фестивалів читців Жанна Василівна Фалко. Вона прочитала вірш поетеси «Господь, спаси мене від доброт», побажала їй нових творчих здобутків, зростання числа шанувальників її таланту.

Телі слова про Тамару Андріївну сказали Ганна Григорівна Фісячук та декан економічного факультету Міжнародного економіко-гуманітарного університету Леонід Васильович Мельник. Саме на цьому факультеті на кафедрі економічної теорії працює Тамара Андріївна Шкіндер. На закінчення зустрічі вона

часу віддає науці. Вона — автор навчально-методичних посібників з мікроекономіки та макро економіки. В колі її зору як науковця також проблеми економічної кібернетики і психології.

Математика, економіка, кібернетика, психологія. На перший погляд здається, що ці науки досить далекі від поезії, від рядків на зразок:

*«Зимовий вечір, памороззю еквітний,
Стає візерунком на холоднім склі.
Погає свічка, кáva недолита
В маленькому зорнятку на столі».*
Але поміняються ті, хто професією намагаються пояснити душевний стан людини. Ще великий російський поет Тютчев писав:

*«Есть целый мир в душе твоей
Таинственно — волшебных дум...»*
Тому Тамара Андріївна ніколи не забува-

яким ще ніхто не здогадався подивитися на цей світ. І Тамара Андріївна сповна претендує на своє, власне бачення світу, не заплісуючи очі на болочу питання нашого буття. У творчому доробку Т.А.Шкіндер є чимало творів, присвячених рідній мамі і творів, які прийнято відносити до лірики кохання. Ця лірика звучить на струні оголеного серця. Звучить відверто, іноді сумно, іноді оптимістично. Не дарма колись Висоцький написав такі слова: «Поэты ходят пятками по лезвию ножа и режут в кровь свои босые души».

В неділю, 13 листопада, на творчу зустріч з Тамарою Андріївною Шкіндер, прийшли люди, яким не байдуже поетичне слово. Варто сказати, що великий зал Зорянського палацу культури був майже повністю заповнений — не тільки зорянцями. Прийш-

ли люди з Клевана, Дерев'яного, інших сіл.

Слова високої поезії чергувалися із виступами учасників художньої самодіяльності економіко-гуманітарного університету. Першою на сцену була запрошена вокальна група народного ансамблю пісні і танцю «Живограй». Молоді дівчата, в національних костюмах, виконали пісню «Світ ясний над росами», слова і музику якої написав Андрій Пастушенко, проректор названого університету, талановитий композитор і поет. Андрій Семенович був також присутнім на творчій зустрічі, під час якої пролунало ще багато його пісень, в тому числі і пісня на слова Тамари Андріївни «Я вертаюся». У виконанні «Живограю» присутні на зустрічі побачили також вокально-хореографічну композицію «Жито», слова і му-

сказала:

«Я надзвичайно хвилююся. Але без перебільшення скажу, що сьогодні один із самих щасливих днів у моєму житті. Широ вдячна тим, хто допоміг мені організувати цю зустріч: Володимир Антонович Плотинський, Андрію Семеновичу Пастушенку, керівництву Міжнародного економіко-гуманітарного університету, всім учасникам художньої самодіяльності РЕГУ, читцям-декламаторам із Зорі, директору Зорянського палацу культури Ігорю Івановичу Матвію».

Я щиро вклоняюсь перед Вами, хто сьогодні прийшов вшанувати мою творчість, мою поезію. Бажаю всім щастя, здоров'я, Божого благословення.

С.СЕРГЄВСЬКИЙ.

